«Υιέ μου, μη καταφρονής την παιδίαν του Κυρίου μηδέ αθυμής ελεγχόμενος υπ' αυτού. Διότι όντινα αγαπά Κύριος, παιδεύει και μαστιγόνει πάντα υιόν τον οποίον παραδέχεται» (Εβραίους,ιβ΄:5,6).

«Ιδού, μακάριος ο άνθρωπος τον οποίον ελέγχει ο Θεός διά τούτο μη καταφρόνει την παιδείαν του Παντοδυνάμου» (Ιώ β,ε΄:17).

Πολλές φορές στη ζωή μας αντιμετωπίζουμε δύσκολες καταστάσεις, όπως προβλήματα στην υγεία μας, στην οικογένειά μας, στην εργασία μας κ.α. Άλλες φορές γινόμαστε μάρτυρές σε παρόμοια προβλήματα που περνάνε συνάνθρωποί μας.

Για τον αναγεννημένο χριστιανό, οποιαδήποτε δυσκολία συμβαίνει στη ζωή του, δεν είναι τυχαία. Το παιδί του Θεού έχει επίγνωση ότι έχει γνωρίσει τον Θεό, γιατί έχει «γευθεί» το θαύμα της αναγέννησης, δηλαδή μια νέα πνευματική γέννηση που σημαίνει αλλαγή ζωής, μακριά από την δουλεία στην αμαρτία και γενικά μακριά από οτιδήποτε δεν θέλει ο Θεός. Ο Κύριος έχει πολλούς τρόπους να ενημερώ σει τα παιδιά Του, για οτιδήποτε τα αφορά. Αρχικά μιλούσε σε πιστούς ανθρώ πους με την φωνή Του απευθείας ή μέσω αγγέλων που απέστελλε, όπως π.χ. στον Νώ ε, στον Αβραάμ, στον Μωυσή και σε πολλούς άλλους όπως διαβάζουμε μέσα στην Αγία Γραφή. Στη συνέχεια έδωσε στο λαό Ισραήλ, δια του Μωυσέως, τον γραμμένο νόμο των εντολώ ν, μέσω των οποίων ο Θεός θα λέγαμε μιλούσε στο λαό Του, στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης. Επίσης ο Κύριος μιλούσε και εξακολουθεί να μιλάει με το προφητικό χάρισμα το οποίο δίνει σε πιστούς ανθρώ πους που Αυτός επιλέγει, όπως επίσης με οράσεις και ενύπνια.

Βέβαια ο Πατέρας Θεός 'εν ταις εσχάταις ταύταις ημέραις ελάλησε προς ημάς διά του Υιού, τον οποίον έθεσε κληρονόμον πάντων, δι' ου έκαμε και τους αιώ νας' (Εβραίους, η΄:28). Ο αναμάρτητος Κύριος Ιησούς Χριστός, με το άγιο αίμα που έχυσε πάνω στο σταυρό του Γολγοθά, μπορεί να καθαρίσει οποιοδήποτε άνθρωπο μετανοεί και επικαλείται Αυτόν. Αυτός ο καθαρισμός αποτελεί προϋπόθεση για την 'άνωθεν γέννηση' του πιστού από τον Πατέρα Θεό, γεγονός απαραίτητο για την περαιτέρω νικηφόρα πορεία του πιστού απέναντι στο αμαρτωλό κοσμικό φρόνημα, σύμφωνα με το γραμμένο: '

διότι παν ό,τι εγεννήθη εκ του Θεού νικά τον κόσμον'
(Α΄ Ιωάννου, ε΄:4)

Από κει και πέρα ο αναγεννημένος χριστιανός, ως νεογέννητο βρέφος θα πρέπει να επιποθεί το λογικό και άδολο γάλα, που είναι το

Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, για να αυξάνεται με αυτό. Γι' αυτό καλό είναι να μη λησμονεί τη νουθεσία του Πατέρα Θεού, όταν του λέει: "Υι έ μου, μη καταφρονής την παιδείαν του Κυρίου μηδέ αθυμής ελεγχόμενος υπ' αυτού. Διότι όντινα αγαπά Κύριος, παιδεύει και μαστιγόνει πάντα υιόν τον οποίον παραδέχεται"
.
Συνεχίζοντας ο λόγος του Θεού αναφέρει:
«Εάν υπομένητε την παιδείαν, ο Θεός φέρεται προς εσάς, ως προς υιούς διότι τις υιός είναι τον οποίον δεν παιδεύει ο πατήρ;
Εάν όμως ήσθε χωρίς παιδείαν, της οποίας έγειναν μέτοχοι πάντες, άρα είσθε νόθοι, και ουχί υιοί έπειτα τους μεν κατά σάρκα πατέρας ημώ ν είχομεν παιδευτάς και εσεβόμεθα αυτούς δεν θέλομεν υποταχθή πολλώ μάλλον εις τον Πατέρα των πνευμάτων και ζήσει; 10 Διότι εκείνοι μεν προς ολίγας ημέρας επαίδευον ημάς κατά την αρέσκειαν αυτώ ν, ο δε προς το συμφέρον ημώ ν, διά να γείνωμεν μέτοχοι της αγιότητος αυτού.»
(Εβραίους,ιβ΄:5-10).
Έτσι ο χριστιανός σε ότι αφορά τις δυσκολίες που περνάει, για τις οποίες δεν είναι υπαίτιος αλλά τις επιτρέπει ο Θεός, τις αντιμετωπίζει με υπομονή και προσευχή γιατί υπακούει στη νουθεσία του Πατέρα Θεού και γιατί γνωρίζει 'ότι πάντα συνεργούσι προς το αγαθόν εις τους αγαπώ ντας τον Θεόν, εις τους κεκλημένους κατά τον προορισμόν αυτού' (Ρωμαίους,η΄:28).
Επί πλέον ο πιστός που δοκιμάζεται πρέπει να έχει υπόψη τη γραφική υπόσχεση: 'Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν ειμή ανθρώ πινος πιστός όμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε υπέρ την δύναμίν σας, αλλά μετά του πειρασμού θέλει κάμει και την έκβασιν, ώ στε να δύνασθε να υποφέρητε.' (Α΄ Κορινθίους, ι΄:13)
Αυτό σημαίνει ότι ναι μεν όλοι οι πιστοί θα περάσουμε δοκιμασίες για να γίνουμε γνήσια παιδιά του Θεού, αλλά το μέγεθός τους θα είναι ανάλογο με την πνευματική ηλικία και δύναμη του καθενός μας. Για παράδειγμα ο Θεός επέτρεψε στον διάβολο να πειράξει τον Ιώ β, ο οποίος ήταν πολύ πιστός άνθρωπος, με πολύ μεγάλες δοκιμασίες. Σε μια μέρα έχασε την πολύ μεγάλη περιουσία του αλλά και τα δέκα του παιδιά. Επίσης, έχασε και την υγεία του όταν ο διάβολος τον πάταξε με έλκος κακό. Σαν να μην του έφταναν όλα αυτά, οι φίλοι του ενώ αρχικά ήλθαν να τον παρηγορήσουν στη συνέχεια στράφηκαν εναντίον του, γιατί τον έκριναν αμαρτωλό και φταίχτη για ότι του συνέβαινε, ενώ ο ίδιος ήταν αθώ ος. Ο Ιώ β παρ' όλα αυτά, παρέμεινε πιστός, ο δε Θεός

δεν τον εγκατέλειψε και στο τέλος της δοκιμασίας τον θεράπευσε, του έδωσε δέκα παιδιά πάλι και διπλασίασε τον πλούτο του. Η περίπτωση του Ιώ β μπορεί να είναι μοναδική, αλλά αποτελεί ένα παράδειγμα πίστης και υπομονής που διδάσκει όλους τους πιστούς ανθρώ πους.
Συνεπώ ς η δοκιμασία που επιτρέπει ο Θεός στη ζωή μας έχει εκπαιδευτικό χαρακτήρα γι' αυτό ονομάζεται και παιδεία παρά Κυρίου. Γενικά η παιδεία του Κυρίου που επιτρέπει προς εμάς είναι τα πνευματικά μαθήματα τα οποία πρέπει να περάσουμε κρατώ ντας την πίστη μας στον Θεό μέχρι τέλους ώ στε να καθαριστούμε από κάθε μολυσμό 'σαρκός και πνεύματος' και να φέρουμε σε πέρας το έργο που έχει αναθέσει ο Θεός στο καθένα μας.
Άλλο γραφικό παράδειγμα παιδείας του Κυρίου σε πιστό είναι η περίπτωση του καλουμένου 'πατέρα της πίστεως', Αβραάμ. Πρώ τα πίστεψε μαζί με τη γυναίκα του Σάρρα, στην υπόσχεση του Θεού ότι θα αποκτούσαν παιδί, ενώ εκείνος ήταν περίπου εκατό ετώ ν η δε Σάρρα ενενήντα (Ρωμαίους,δ΄:18-22).Έτσι έλαβαν και οι δυο την επαγγελία και γεννήθηκε ο γιός τους Ισαάκ. Στη συνέχεια όταν ο Θεός δοκίμασε τον Αβραάμ ζητώ ντας του να θυσιάσει τον Ισαάκ, ο Αβραάμ προχώ ρησε με πίστη, 'συλλογισθείς ότι ο Θεός δύναται και εκ νεκρώ ν να ανεγείρη εξ ων και έλαβεν αυτόν οπίσω παραβολικώ ς' (Εβραίους,ια΄:19).
Υπάρχει και η άλλη μορφή παιδείας, είναι εκείνη που ο Θεός επιτρέπει να περάσει ο χριστιανός που δεν περπατά σύμφωνα με το θέλημα του Θεού έτσι ώ στε να μετανοήσει για να μην κατακριθεί αιώ νια. Δηλαδή όταν ο χριστιανός που έχει αναγεννηθεί, ενώ συνεχίζει να αμαρτάνει συμμετέχει τις Κυριακές στη Θεία Κοινωνία, τότε 'τρώ γει και πίνει κατάκρισιν εις εαυτόν, μη διακρίνων το σώ μα του Κυρίου'. Διά τούτο υπάρχουσι μεταξύ σας πολλοί ασθενείς και άρρωστοι, και αποθνήσκουσιν ικανοί. Διότι εάν διεκρίνομεν εαυτούς, δεν ηθέλομεν κρίνεσθαι αλλ' όταν κρινώ μεθα, παιδευόμεθα υπό του Κυρίου, διά να μη κατακριθώ μεν μετά του κόσμου ' (Α΄ Κορινθ.,ια΄:28-32).
Να θυμόμαστε πάντα ότι η παιδεία του Κυρίου πηγάζει από την αγάπη Του και έχει εποικοδομητικό σκοπό:
«Πάσα δε παιδεία προς μεν το παρόν δεν φαίνεται ότι είναι πρόξενος χαράς, αλλά λύπης ύστερον όμως αποδίδει εις γυμνασθέντας δι' αυτής καρπόν ειρηνικόν δικαιοσύνης»
(
Εβραίους,ιβ΄:11). Ο Κύριος μας αγαπάει και όταν μας παιδεύει αποβλέπει στο αιώ νιο συμφέρον μας. Αμήν!